

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010759
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317010759.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom 12.12.2018 v trestnej veci proti obžalovanému E. D.

pre pokračujúci zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 128/2017 zo dňa 21.03.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému E. D. nar. XX. X. XXXX v V., trvale bytom B., F. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Prešov

u k l a d á

podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 (sedem a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/80/2017 zo dňa 18.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/40/2017 zo dňa 18.01.2018, ktorým bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona a za pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného E. D. za vinného z pokračujúceho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1. v presne nezistenom čase cez letné prázdniny roku 2016 v popoludňajších hodinách na školskom ihrisku pri Základnej škole na ulici SNP v B. p o tom, ako pristúpil k ml. Y. X., nar. X. X. XXXX, agresívnym hlasom pýtal od neho peniaze, pričom ml. Y. X. mu povedal, že nemá žiadne peniaze, preto ho chytil za jeho pravú ruku, ktorú mu vykrútil a výhražným hlasom pod hrozbou bitky znova od neho pýtal peniaze, kde ml. Y. X. mu zo strachu pred bitkou dal cca 0,15 €,

2. v presne nezistenom čase cez letné prázdniny roku 2016 v čase okolo 17.00 hod pred rímsko-katolíckym kostolom na ulici SNP v B. pristúpil k ml. U. X., nar. XX. XX. XXXX, ktorý tam bol spolu so svojim kamarátom ml. U. F., výhražným spôsobom pod hrozbou bitky pýtal od neho peniaze na víno, kde tento zo strachu, aby nedostal bitku, dal mu najmenej 0,50 €,

3. v presne nezistenom čase cez letné prázdniny roku 2016 v popoludňajších hodinách pred vchodom do Základnej školy na ulici SNP v B. pristúpil k ml. U. X., nar. XX. XX. XXXX, od tohto pýtal peniaze a keď mu ml. U. X. povedal, že nemá žiadne peniaze, tak ho chytil svojou rukou za jeho tričko pod krkom so slovami, aby mu dal peniaze, lebo, že ho zbije, kde napokon ml. U. X. zo strachu, aby ho nezbil, dal mu 5,- €,

4. v presne nezistenom čase cez letné prázdniny roku 2016 v popoludňajších hodinách na ceste za rímsko-katolíckym kostolom na ulici SNP v B. pristúpil k ml. U. X., nar. XX. XX. XXXX, od ktorého pýtal peniaze, keď mu ml. U. X. odmietol peniaze dať, tak ho ľavou rukou chytil za tričko pod krkom a pravou rukou zovretou v päšť, s ktorou sa rozohnal, znova od neho pýtal peniaze, čo asi dvakrát zopakoval, kde následne keďže ml. U. X. mu aj naďalej odmietal dať peniaze, tak ho päťou svojej pravej ruky udrel do ľavej strany jeho tváre, kde tento zo strachu pred ďalšou bitkou mu dal cca 2,- €, pričom k jeho zraneniu nedošlo,

5. v presne nezistenom čase v mesiaci január 2017 v čase okolo 15.30 hod na ulici SNP v B. pri obchode Macko po tom, keď prišiel k ml. E. T., nar. XX. X. XXXX, od ktorého pýtal peniaze a tento mu odmietol peniaze dať, chytil ho za jeho ruku, ktorú mu vykrúcal a zvýšeným hlasom mu povedal, aby mu dal peniaze, lebo dostane bitku, kde ml. E. T. z obavy, aby ho nezbil, dal mu 0,50 €, pričom k zraneniu jeho osoby nedošlo.

Za to mu podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m l/, § 38 ods. 2, 3, § 42 ods. 1, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/80/2017 zo dňa 18. 12. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 40/2017 zo dňa 18. 1. 2018, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov a šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, s tým, že zvyšná časť citovaného rozsudku ostáva nezmenená.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor odvolanie, ktoré následne aj písomne odôvodnil. Z dôvodov podaného odvolania vyplýva, že odvolanie podal proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že trest ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 21.3.2018 nespĺňa úlohu výchovnú ani funkciu individuálnej a generálnej prevencie. Súd pri určovaní výmery trestu mal za to, že sú dané podmienky na mimoriadne zníženie trestu a to najmä s poukazom na vek páchatel'a v čase skutku, jeho postoj k trestnej činnosti a prevahu poľahčujúcich okolností. Tieto skutočnosti sami osebe nie sú spôsobilé odôvodňovať mimoriadne zníženie trestu, nakoľko priznanie páchatel'a zohľadnil súd pri priznaní poľahčujúcej okolnosti, čo v konečnom dôsledku znamenalo ich prevahu, čím rovnako odôvodnil použitie § 39 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na odpis registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že bol doposiaľ dvakrát odsúdený, pričom posledné odsúdenie obžalovaného bolo v decembri 2015, pričom čiastkových útokov sa mal dopúšťať už cez letné prázdniny v roku 2016, t.j. maximálne 8 mesiacov po poslednom odsúdení, čo svedčí o páchatel'ovi ako osobe, ktorá absolútne nerešpektuje záujmy chránené zákonmi Slovenskej republiky a o to viac Trestným zákonom. Tieto skutočnosti vyvracajú použitie § 39 Tr. zák., nakoľko inštitút podľa tohto ustanovenia má mať charakter zvláštnej výnimčnosti, nie je možné jeho použitie generalizovať iba na prevahu poľahčujúcich okolností, vek a postoj páchatel'a, ktoré sú okolnosti pomerne často sa opakujúce, a to navyše pokiaľ je postoj podľa výroku súdu jednak jedným z dôvodov použitia § 39 Tr. zák. a jednak sa odrazí aj v priznaní poľahčujúcej okolnosti, ktorá v konečnom dôsledku spôsobí prevahu poľahčujúcich okolností. Navrhol

preto, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozhodnutie Okresného súdu Humenné čo do výroku o treste a súdu uložil vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1., a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Keďže odvolanie v danom prípade smerovalo len proti výroku o treste, a krajský súd v posudzovanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, pretože okresný súd podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine, preto zameral svoju prieskumnú právomoc len na napadnutý výrok rozsudku.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine nebolo v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané, keďže na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.11.2017, po tom, čo súd poučil obžalovaného podľa ustanovenia § 257 ods. 1-3, 5 Tr. poriadku, obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku. Podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku súd vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine vykonávať nebude a v vykoná dokazovanie len pre účely určenia druhu a výmery trestu.

Dôkazy, ktoré boli v tomto smere vykonané, sú zrejmé tak z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, ako aj dôvodov napadnutého rozsudku.

Z jeho odôvodnenia vyplýva, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery mal prihliadať najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery, ako aj možnosť nápravy, teda na základné kritéria upravené v ust. § 34 ods. 4 Tr. zákon.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti však zistil, že súd prvého stupňa sa uvedenými kritériami dôsledne neriadil.

V prvom rade je možné konštatovať, že prvostupňový súd v posudzovanom prípade len čiastočne správne vyhodnotil zistené skutočnosti rozhodné pre ustálenia poľahčujúcich, resp. prítiažujúcich okolností.

V súlade so zákonom priznal ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zákona, keďže obžalovaný vyhlásením o vine sa k spáchaniu trestného činu preukázateľne priznal a svoje konanie oľutoval.

Rovnako správne vyhodnotil zistené skutočnosti vo vzťahu k existencii prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda, že už bol za trestný čin odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp.zn. 3T 169/2015 zo dňa 09.12.2015 bol totiž uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. začo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov s podmieňným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 15 (pätnásť) mesiacov, ktorá mala uplynúť do dňa 14.01.2017. Uvedeným rozsudkom bol súčasne zrušený výrok o treste v rozsudku rovnakého súdu sp.zn. 2T 151/2015 zo 14.10.2015, uložený vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieňným odkladom na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok (do 14.10.2016), a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví § 156 ods. 1 Tr. zák.

Z uvedeného je teda zrejmé, že posudzovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopúšťal (od polovice letných prázdnin roku 2016 až do januára 2017) počas plynutia skúšobnej doby podmieňného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za popísanú trestnú činnosť.

V ďalšom postupe súdu prvého stupňa krajský súd zistil, ako je to zjavné z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, že súd pri určovaní výmery trestu síce prihliadal na správne zistenú skutočnosť, že obžalovaný sa žalovanej trestnej činnosti dopustil vo veku blízkom veku mladistvého, no ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr. zákona ju - vo výroku o treste - pri ukladaní trestu nepriznal, čím na ňu pri posudzovaní pomeru okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a následnej možnej úprave trestnej sadzby neprihliadal, čo krajský súd opierajúc sa o uvedené sám vo výroku tohto rozsudku napravil.

Nie je však možné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade boli splnené podmienky aj pre priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona - a teda, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

V tejto súvislosti je potrebné (opätovne) poukázať na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti, či nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. - publikovaného v zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod R 44/2017.

Z jeho prvej právnej vety plynie, že ak súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu a objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, tak len samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. Súčasne platí, že pri riadnom hodnotení dôkazov je povinnosťou súdu každý prípad posudzovať samostatne podľa jeho konkrétnych okolností, čo znamená, že sa v konkrétnom (individuálne) určenom prípade, nevylučuje aj súčasné priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. No v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že z hľadiska priznania hodnotenej poľahčujúcej okolnosti v tomto prípade nepostačuje zvažovať len priznanie páchatel'a (či už v procesnom postavení obvineného alebo následne obžalovaného), ale predovšetkým aktívnu účasť páchatel'a na úkonoch orgánov činných v trestnom konaní, ktoré boli (sú) rozhodujúcimi pre objasnenie jeho trestnej činnosti napr. aktivita počas preverky výpovede na mieste činu, na rekonštrukcii prípadu alebo na úkonoch podstatných pre objasnenie trestnej činnosti jeho spolupáchatel'ov, ktorí jej spáchanie popierajú.

Opierajúc sa o uvedené hľadiská je zrejmé, že tieto v danom prípade naplnené neboli, aj keď sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku mu kladenému za vinu a to už aj v prípravnom konaní (čo už bolo zohľadnené podľa § 36 písm. l/ Tr. por.), tak žiadna iná samostatná aktivita, ako už bola skôr príkladmo opísaná, z jeho strany počas vyšetrovania zaznamenaná nebola, čo bráni priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. por.

Súd prvého stupňa tiež pochybil, ak pri ukladaní trestu obžalovanému ako priťažujúcu okolnosť nepriznal okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák. to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov.

Správne zistil, že v danom prípade sú splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr. poriadku, keďže súdeného zločinu sa obžalovaný dopustil (od polovice letných prázdnin roku 2016 až do januára 2017) skôr ako bol dňa 18.12.2017 vyhlásený rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/80/2017, ktorým v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 40/2017 zo dňa 18. 01. 2018 bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., a za pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šesť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného potom plynie, že súd prvého stupňa ukladal súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného nie len pre žalovaný trestný čin, ale aj pre trestné činy, za ktoré bol odsúdený hore označeným rozsudkom okresného súdu v spojení s rozsudkom súdu krajského, teda celkovo za štyri trestné činy, čo zodpovedá priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. V tejto súvislosti krajský súd podotýka, či pričítanie tejto priťažujúcej okolnosti nebráni ust. § 38 ods. 1 Tr. zák., napriek tomu, že súčasne sa okolnosť, že spáchal samostatnými skutkami viac trestných činov (z ktorých je aspoň jeden zločinom) premietla aj v použití ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., teda zvýšenú hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Uvedené zvýšenie

totiž prichádza do úvahy už v prípade, ak páchatel takto spácha 2 trestné činy. Ich väčší počet možno v takejto situácii premietnuť aj do pričítania prirážajúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h/ Tr. zák.

Aj toto pochybenie prvostupňového súdu krajský súd na podklade odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného napravil, a označenú prirážajúcu okolnosť pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnil, inak by sa tým bezdôvodne nevyhodnotila celková mnohosť (početnosť) trestných činov spáchaných obžalovaným pri ukladaní trestu za celkovú zbierajúcu sa trestnú činnosť jedným rozsudkom. (pozri primerane R 1/2011)

Taktiež s dôvodmi, ktoré okresný súd viedli k uloženiu trestu, s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, sa krajský súd práve vzhľadom na okolnosti prípadu, ale predovšetkým osobu obžalovaného nemohol stotožniť.

Ustanovenie § 39 Tr. zák. upravuje podmienky mimoriadneho zníženia trestu.

Z ust. § 39 ods. 3 Tr. zák. vyplýva, že ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a nepríjemne prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Okolnosti prípadu v posudzovanej veci obžalovanému skôr prirážajú, skutku sa predsa dopúšťal opakovane a na troch rôznych osobách, dokonca na jednom poškodenom U. X. trikrát, pričom vždy si vyberal zjavne osoby maloleté, ktoré ešte nedovŕšili ani 15 rokov veku, u ktorých nemusel predpokladať výraznejší odpor a neváhal aj použiť nielen vyhrážky, ale pre ich zvyraznenie aj fyzické násilie.

Ani pomery na strane obžalovaného nie je možné považovať za mimoriadne, ktoré by mohli rozhodovanie súdu ovplyvniť, práve naopak, obžalovaný je slobodný, bezdetný, v mieste bydliska požíva horšiu poveseť, častejšie požíva alkoholické nápoje.

Podstatným je však samotná osoba obžalovaného, ktorý, ako už bolo uvedené, bol pred spáchaním žalovaného skutku trestaný, a to nielen za majetkovú trestnú činnosť ale aj násilnú trestnú činnosť. Aj priestupkovú minulosť obžalovaného do spáchania žalovaného skutku je možné hodnotiť negatívne, keď v priebehu roka 2014 až 2016 bol sedemkrát priestupkovo postihnutý, hlavne za agresívne, násilné ale aj vulgárne správanie, včítane drobných krádeží.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného, okolnosti prezentované súdom prvého stupňa, to, že sa obžalovaný priznal, svoje konanie oľutoval, trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, dosiaľ nebol vo výkone trestu, či s poukazom na (ním priznanú) prevahu poľahčujúcich okolností, takto sumarizované skutočnosti samé osebe, ale ani v súhrne nezakladajú v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. výnimočné okolnosti prípadu, či prezentované pomery na strane obžalovaného.

Práve naopak osoba obžalovaného (trestnoprávna minulosť) a okolnosti za akých žalovaný skutok spáchal, s poukazom na fakt, že súd vlastne ukladá súhrnný trest za zbierajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného celkovo za štyri trestné činy (ktorých sa dokonca dopustil až deviatimi skutkami), sú tými skutočnosťami ktoré vylučujú záver, aby použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody bolo pre obžalovaného nepríjemne prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Zákonom zodpovedajúce bolo teda ustálenie rovnomerného pomeru prirážajúcich a poľahčujúcich okolností tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku bez úpravy dolnej, resp. hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods.2, 3, 4 Tr. zák., bez použitia ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, ešte pred tým, ako sa napokon použilo sprísňujúce pravidlo podľa zásady upravenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona.

Okresný súd mal teda v danom prípade podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladať súhrnný trest, a to podľa trestnej sadzby stanovenej za trestný čin najprísnejšie trestný. Tým je zločin podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., u ktorého je v osobitnej časti stanovená sadzba na 7 až 12 rokov. Hornú hranicu uvedenej trestnej sadzby (keďže trest ukladal za viac trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom, spáchaných

viacerými skutkami) bol súčasne povinný v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. zvýšiť o jednu tretinu, čiže o 4 roky, takže treste mal ukladať v rámci trestnej sadzby 7 až 16 rokov. Uložený trest vo výmere 5 rokov bol teda ukladaný v rozpore so zákonom.

Keďže prieskumná povinnosť krajského súdu v tomto prípade bola založená na podklade odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd napravil tak, že odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste zrušil a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám.

Pri rozhodovaní o treste, prihliadajúc na všetky okolnosti rozhodné v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. pre určenie jeho druhu a výmery, pri zohľadnení trestnoprávnej minulosti obžalovaného, spôsobu, akým sa skutkov dopustil, že ich páchal v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody za inú trestnú činnosť, kde predchádzajúce odsúdenie zjavne nevedlo k jeho náprave, ale tiež, že sa skutku dopustil vo veku blízkom veku mladistvého ako aj toho, že sa k jeho spáchaniu priznal i toho, že mu je trest ukladaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, za štyri trestné činy (ktorých sa dopustil až deviatimi skutkami) má krajský súd zato, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 a 1 (sedem a pol) roka, spĺňa zákonom predpokladané kritéria pre dosiahnutie účelu trestu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd rozhodol o zaradení obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, pretože pred spáchaním súdených trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Keďže krajský súd ukladal trest súhrnný, postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. rozhodol o zrušení výroku o treste uloženom obžalovanému predchádzajúcim rozsudkom tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.